

HET GULDJE

GILDE SINT SEBASTIAAN & BARBARA

OP NAAR NORMAAL

Met de titel “op naar normaal” kijken we allemaal uit naar zoals het was. Was voor de coronamaatregelen, tijden van sociaal samen zijn, begroeten met een handdruk of een omhelzing om aan te geven hoeveel je iemand respecteert. Respect is een belangrijk iets wat je iemand eenvoudig kunt geven.

Waarom deze “zware intro”? De coronamaatregelen verstoort het gildeleven en zet iedereen aan het denken. De ene zegt: “wat een onzin die maatregelen”, de andere zegt: “ben voorzichtig respecteer de maatregelen”. Dat is vanuit een eigen situatie en heel begrijpelijk. Immers zijn de gevolgen van corona niet voor iedereen gelijk als je positief wordt getest. Sommige merken helemaal niets, terwijl de andere helaas overlijdt.

Vele de gildebroeders en -zuster zijn op leeftijd en lopen daardoor een groter risico op een slechte afloop. Door elkaars mening te respecteren en, al geloof je niet in de regels, de voorgeschreven maatregelen te nemen verlagen we het risico.

Als overheid blijven we opzoek naar wat wel en niet kan en wegen we de risico's af. Daarbij staat de gezondheid van de gildebroeders en -zusters voorop.

Zo was de planning om afgelopen januari 2021 een statiedag te organiseren. Nadat we alles op een rijtje hadden gezet kwamen we met de pastoor tot de conclusie: het risico is te hoog en al mag het we gaan het niet doen.

Met het niet doorgaan van de statiedag en teeravond hebben we de belangrijkste dag van het gilde, de naamsdag van Sint Sebastiaan, niet kunnen vieren. Jullie weten dat het ook een van de gezelligste dagen is in het jaar. Met alle gildebroeders en -zusters en partners heel de dag lekker buurten en verteren.

Niets van dit alles. De jubilarissen hebben gekozen om het ontvangen van de onderscheidingen uit te stellen. De nieuwe gildebroeders en -zuster zijn wel volledig

lid, maar moeten wachten om de eed af te kunnen leggen.

Gelukkig zijn de verkregen reacties dat het een goed besluit was om de statiedag niet door te laten gaan. Jullie houden hem te goed. Dat is dan weer positief. Wat zal er veel stof zijn om over te buurten. Verhalen van we hebben dit gedaan of zijn daar geweest zal je waarschijnlijk dan niet horen. Maar wel hoe ben jij de coronatijd doorgekomen? Heb je ook alle klusjes gedaan thuis? En heb je je ook zitten vervelen op de woensdagavond? Toch nog stof genoeg.

Hoe gaan we het invullen?

Dat weten we nog niet. Als overheid staan we zeker open voor ideeën. Een idee is bijvoorbeeld om een koninginverschieting te organiseren, want die hebben jullie ook nog te goed, en van die dag een statiedag te maken inclusief een teeravond. Uiteraard wanneer het mag en kan.

Het is nog een puzzel en laten we voorzichtig zijn. De bekende laatste loodjes komen we door. Veilig en met zijn allen.

De Hoofdman

50 JAAR GELUKKIG SAMEN

Op 5 maart 2021 vierden Ad en Toos Wolfs hun gouden bruiloft.

Nogmaals gefeliciteerd Ad en Toos.

In het geheim werd de koningsdeken Adrie Burgers benaderd door de familie van Ad. Waarop Adrie meteen contact heeft gezocht met de overheid met de mededeling van de gouden bruiloft.

De hoofdman heeft samen met de keizer, koning, vaandrig, opperdeken en tamboer een felicitatiefilmpje gemaakt.

Want vieren en met heel het gilde in de tuin van Ad en Toos proosten op geluk mocht helaas niet door de coronamaatregelen. We vonden het heel jammer. Niet voor het gilde, alhoewel een beetje dan, maar voor Ad en Toos dat een geweldige mijlpaal zo voorbij ging.

Op de dag zelf hebben de hoofdman met de koning toch de stoute schoenen aangetrokken en op gepaste afstand, zonder knuffel, de gelukwensen uitgesproken namens het gilde en uiteraard aan Toos een bloemetje overhandigd.

“Het gaat nog goed komen” zei Ad. Het lijkt ons leuk om op de dag dat we de statiedag inhalen te zingen voor het paar. Waarna zij natuurlijk het gilde op gepaste wijze kunnen belonen.

De hoofdman.

De link naar het filmpje :

<https://youtu.be/HJRknjamd6o>

COLUMN ERE-HOOFDMAN

Beste gildebroeders en zusters.

Corona.....

Het gesprek van de dag, maar helaas we zullen er doorheen moeten.

Hopelijk is een ieder voor de zomer gevaccineerd zodat we waarschijnlijk het normale leven weer op kunnen pakken. We waren het zo mooi van plan met onze statiedag, maar helaas het mocht niet doorgaan. Maar ons bestuur heeft er toch een mooie invulling aan gegeven.

Een bedankje en een bloemetje voor de aftredende bestuursleden en een welkom aan de nieuwe leden, en chapeau voor de actie bij de bejaarden.

Ook Ad en Toos proficiat met jullie 50 jarig huwelijk.

Ook in het Kringbestuur is het erg rustig. We vergaderen eens per maand via een beeldverbinding met de computer, maar helaas kan er niets gebeuren. Wat we wel doen is oudere en zieke gildejubilaren, hun onderscheidingen met de coronaregels in acht nemende, aan huis uitreiken.

Ook onze jubilarissen zullen door de kring niet vergeten worden. Gildebroeders houd het nog even vol zodat we er hopelijk zo snel mogelijk weer tegenaan kunnen.

Uw columnist.

De Ere Hoofdman.

ONZE KONING

Ik zal me eens even voorstellen voor degenen die mij nog niet kennen. Zeker voor de aanhang van de gildebroeders en -zusters. Ik ben Marco van Elderen, zoon van Jo en Diny en woon 51 jaar in Moergestel. Ik ben getrouwd met Ester (uit Schaijk) en samen hebben we twee lieve kinderen gekregen. De een heet Martijn die houdt van judo en voetballen, de andere is Manon en die houdt van softballen.

En ja, degene die me wel kennen, ik heb veel vrijwilligerswerk gedaan in Moergestel en omstreken. Denk hier aan tweeëntwintig jaar brandweer, vijf jaar oranje comité, twintig jaar scouting, vijftien jaar trainer van de duikclub, veertien jaar bestuur visclub Moergestel, links en rechts hand en spandiensten voor verenigingen en nog veel meer. Zelfs in Valkenswaard weten ze me te vinden. Als vrijwilliger begeleid ik op de motor de truck-run en regel het verkeer. Met de truck-run gaan gehandicapten mee in een stoet van 450 vrachtwagens een middag rondrijden, zodat ze hun dag van hun leven hebben. Momenteel werk ik nu eenentwintig jaar voor justitie. Mijn lievelingseten is eigen gemaakte hazenpeper, hier mag je me voor uit bed bellen.

Ik houd van de natuur en loop graag samen met mijn hond in de bossen en buitengebied. Als mijn kinderen een wedstrijd hebben, ben ik meestal aan de zijlijn te vinden (als ik niet hoeft te werken).

Ja en hoe kwam ik nou bij het gilde? Dat is eigenlijk de schuld van Piet van de Loo en Jo van Zon. Tijdens het uitstapje van het brandweerkorps mochten we gaan schieten bij 't Stokske. Ik lekker fanatiek aan de gang en daar was Piet wel voor te porren. Van heel de club die daar aan het schieten

was bleef ik als laatste over. En ik maar door schieten, ik pakte zelfs pijlen uit een andere koker om deze weg te schieten. Pietje maakte de opmerking "he das een goeie voor de club". Piet begon er over tegen Jo, die er vervolgens een schepje bovenop gooide. Meedoen kon ik niet, want op de woensdagavond speelde ik op een goed niveau leuke potjes badminton. Twee dingen op woensdagavond gaan niet en koos toen toch voor badminton.

Op een gegeven moment kreeg ik last van mijn schouder en moest ik badminton afzeggen. Dan zit je thuis en denk je van wat zal ik eens gaan doen. Een jaar of acht à negen later was er een MTV uitzending met schieten met de handboog op de jaarmarkt. Er ging een lichtje branden zo van "hé dat was op een woensdag". Dus ik pakte de telefoon en je raad het al: een afspraak gemaakt om te komen proefschieten. En sindsdien ben ik verkocht.

Maar ja, toen kwam Jan van Rooy na enige tijd: "wilde jij bij de guld?" Ik zei: "daar moet ik toch even over na denken". Enkele weken later heb ik Jan gezegd dat ik het wilde. En heb er tot nu toe nog geen spijt van.

Ik kreeg les van de keizer en die gaf toch vrij snel het antwoord: "je hebt het goed in de vingers zitten, je doet het goed voor de paar weken dat je nu mee traint". Waar ik me toen aan ergerde was de boog, deze leende ik van het gilde. Ik wist zeker (mijn gevoel was dat toen) dat sommige schoten steeds hetzelfde waren. Ik moest toch iets de schuld geven waarom die pijlen niet in de roos zaten.

Ik naar Van Dorst in Baarschot en kwam terug met een goeie boog. Het eerste wat de keizer zei: "zo nu kunnen we serieus aan de slag". Samen met de hulp van de keizer en natuurlijk ook de andere hebben ertoe bijgedragen waarom ik nog steeds graag woensdagavond kom schieten.

Toen was de dag daar aangebroken: koningsschieten. In eerste instantie dacht ik bij mezelf "ga ik meedoen of niet?". Frank Derksen heeft me over de streep getrokken om toch mee te

doen. Frank had zo'n mooie verhalen over zijn koningschap dat ik dacht: "dat wil ik ook meemaken". Ik wil nogmaals iedereen bedanken die het mogelijk heeft gemaakt dat deze dag toch door kon gaan, ondanks het coronavirus.

En toen mochten we gaan schieten, om en om volgens de coronaregels. Toen we vrij spel kregen om volgens de oude traditie om met zijn allen tegelijkertijd te schieten, voelde ik de spanning bij sommige stijgen. En ja hoor, ik knalde die vogel van de boom en schoot met tot koning van het Gilde Sint Sebastiaan en Barbara.

Op mijn telefoon stonden nummers die ik niet thuis kon brengen, maar gelukkig waren het positieve berichten met proficiat koning (meestal gooi ik berichten weg als ik het nummer niet ken). En dan ben je koning van het Gilde Sint Sebastiaan en Barbara en kreeg al snel in de gaten dat ik mijn agenda heb vol geschoten. Voor veel gildebreders in Brabant is het een onmetelijke eer om als koning door het leven te mogen gaan bij een gilde.

Nadat het allemaal was gezakt ben ik er erg trots op dat ik dit voor elkaar heb gekregen. Ja en dan ben je koning en moet je aan de cola. Ja je leest het goed: aan de cola. Ik naar ons vrouw gebeld want die moest gewoon werken die dag en zei "kom maar deze kant op straks en zorg dat je een fiets bij hebt" en dit werd geregeld. Je bent koning en nu? Wat moet ik doen? Wat word er verwacht enzovoorts? Nou ik heb van iedereen te horen gekregen wat er moet gebeuren, dus bedankt iedereen voor de info en de tips.

Dan komt het bericht dat 't Stokske dicht moet/gaat. Dus jammer genoeg zit iedereen thuis te wachten dat we weer gezellig bij elkaar kunnen komen en een biertje aan de bar kunnen drinken. Laatst had ik een idee over een presentje voor de gildebreders en -zusters, maar ik wist de adressen niet en of het idee wel aan zou slaan. Dus ik naar de hoofdman en die was direct enthousiast. We hebben samen iets leuks bedacht, gemaakt en rondgebracht. Een schrobbelaar voor de gildebreders en bonbon voor de aanhang. Na vele positieve reacties te hebben ontvangen wist ik voor mezelf waar ik naar toe moet en sta in dit proces. Er was ondertussen bij mij alweer een ander idee geboren, dus ik weer naar de

hoofdman. De hoofdman heeft het in de overheidsvergadering gebracht, waar ik naar toe ben gegaan. De overheid vond het een leuk idee om een presentje te geven voor de Kerstmis. Deze zijn 20 december rondgebracht, door de overheid en mij.

Ik kan nog wel even doorgaan met schrijven, maar ben al een eind op weg dus stop er maar eens mee. Laten we met zijn allen de komende tijd de schouders er goed onderzetten met de dingen die nog gaan komen, als het virus voorbij is. Bij ons staat de deur altijd open voor een bakje koffie en/of thee. Denk goed aan je gezin en aan jezelf. En hopelijk zien we elkaar spoedig weer onder betere omstandigheden.

Met veel liefde en vriendelijke gildegroet.

Marco van Elderen

UIT HET ARCHIEF

Opening gemeentehuis in 1968 door de Commissaris van de Koningin Kortmann. poseert hij met het voltallige gilde.

Wie herkent zichzelf?

Of Wie herken je op de foto?